

ostalo. To su te neke gluposti koje malo umaraju i o kojim mi vodimo računa i u puno prostora ne želimo ići jer jednostavno nemamo uvjete. Kada su uvjeti kako treba onda je predstava uvijek toliko dobra

HKR Petkom

20.00-21.00

Kt. Aargau

92.2 & 94.9 MHz

da ljudi shvate zašto mi to tražimo.

HKR: Je li *Parni Valjak* zadovoljan svojim nastupom na «Tradicionalnom Božićnom koncertu» u Dietikonu?

HUS: Više manje da, bila je dobra atmosfera, publika je bila odlična, ako ćemo imati slijedeći puta priliku, malo ćemo oko tehnike poraditi. Moram priznati da mi inzistiramo na nešto većem standardu nego što je bio večeras, jer jednostavno tu sve ide uživo, tu nema playbacka, nema nikakvih matrica. Vrlo nam je bitno da imamo jak monitoring i naravno jak kvalitetan razglas, tako da sve to skupa može izaci vani..

HKR: Nakon 25 godina na stageu i 21. izdanog albuma, što još može biti cilj tako velikog benda?

HUS: Perspektiva je različita, gledano izvana i iznutra. Mi smo prije ne znam koliko godina imali nekakve maštarije da napravimo ovo ili ono, pa

nam se to dogodilo, pa su već tad bili neki drugi ciljevi ispred nas, tako da nismo nikada došli u situaciju da dotaknemo neku točku gdje ne vidimo perspektivu. Kao bend smo skoncentrirani na pravljenje dobre glazbe, a tu definitivno ima još prostora. Možda je to sebično, ali želimo napraviti što bolji album, što bolju glazbu po svojem nekakvom kriteriju. Mi imamo tu sreću u životu da radimo ono što volimo, da od toga možemo živjeti i želimo osjećati zadovoljstvo kad smo na bini, pa zato i gnijavimo oko uvjeta jer je to primarna stvar. Ako nama na bini sve funkcioniра onda mi dobro sviramo, veselimo se, to prelazi na publiku i to je onaj moment za koji se živi danas, sutra i za mjesec dana. I to je zapravo to. Mi ne odradujemo, nismo još došli u tu situaciju da nezainteresirano sviramo zato jer moramo, nego jednostavno zato jer nas to veseli. Dok god je to tako, godine nisu važne, niti su ciljevi bitni, bitno je samo da funkcionira suština.

HKR: Kako se autoru Husu događaju pjesme?

HUS: Nema tu nekog pravila, ono što je jedino sigurno, onog trenutka kad sjednem i počнем raditi, onda se počne stvar kotrljat i dobija zamah, onda sve više ideja dolazi. Nakon završenog albuma, i pjesama neko se vrijeme osjećam izpražnen, no nije mi se nikad dogodio dugi period bez rada i ideja. Možda mjesec-dva, ne

razmišljaj o novima, onda opet sjediš doma i počneš nešto lagano pikati. Tu se skupljaju neke ideje, ritmovi i momenti. Kada ne bih počeo mogao bih možda mjesec dana, tri mjeseca, šest mjeseci ostati bez ideje, ali onog časa kad sjediš, stvari se počnu dogadati. Znači treba se jednostavno odlučiti raditi, pa O.K. ako ne valja, ukoliko si dovoljno uporan, u jednom trenutku počne dolazit. Nije ona varijanta, znači ono: "Muza te opali pa... uaaa... evo sad, eto pjesme..." ti sjediš negdje i dođe inspiracija. Ne. Inspiraciju treba tražiti, to je definitivno pravilo. Što sam više radio, više mi je pjesama dolazio.

S druge strane... zato kažem nema pravila, jer se znalo dogoditi, da mi doslovno pjesma sama dođe. Na žalost, još uvijek se svaki put, kad kreñem u proces rađanja pjesama, nadem pred nepoznanicom, kako će to na kraju ispasti, što će iz toga nastati. Vrlo često me taj *zeitnot*, znači ono, već smo ušli u studio, počeli smo raditi a ja nemam još ništa gotovo, natjera da radim i na kraju isčupam nekakav rezultat. Hm, morao bih to sistematizirati, morao bih barem jedanput u životu imati sve pjesme gotove prije ulaska u studio.

HKR: Može li se ipak reći da većina pjesama nastaje iz melodije, a tekstovi bivaju naknadno napisani?

HUS: Pa, ne doslovno. Rijetko kad se dogodi da imam samo

www.HKR.ch/ hkr@hkr.ch